

Soudím, že z tohoto města vypadnu tam, kde mi bude lépe. Projíždím autoatlas, abych našel nejlepší cestu tam, kam chci. Sednu do auta a svištím přes okolní vesnice, abych si urovnal myšlenky v hlavě. Tam, kde silnice šplhá do kopců, musím hlavně šetřit motor. Nějaký šotek mi v mozku pořád řádí a mate mi mysl. Jedu dál, teď už i trochu spěchám rychlostí hodně nad sto. Utírám pot z čela. Přes cestu mi přeběhla laň. Skoro jsem si cvrknul. Tam za horizontem raději zastavím. Takhle budu dumat snad sto let. Končí den, radši zkusím někde tábořit. Najednou zpoza stromu vyskočí strašidlo. Něco žere. Sešlápnu plyn a ujíždím o sto péro. U krajnice zastavil autobus a vidím, jak vystupuje Pepan. Má snad sto kilo. Že by znamení? Nezvládnu volant a přes svodidla přeletím do bláta. Nápad nikde, osobní vozidlo zničené, a ještě smrdím jako čuně.

Soudím, že z tohoto města vypadnu tam, kde mi bude lépe. Projíždím autoatlas, abych našel nejlepší cestu tam, kam chci. Sednu do auta a svištím přes okolní vesnice, abych si urovnal myšlenky v hlavě. Tam, kde silnice šplhá do kopců, musím hlavně šetřit motor. Nějaký šotek mi v mozku pořád řádí a mate mi mysl. Jedu dál, teď už i trochu spěchám rychlostí hodně nad sto. Utírám pot z čela. Přes cestu mi přeběhla laň. Skoro jsem si cvrknul. Tam za horizontem raději zastavím. Takhle budu dumat snad sto let. Končí den, radši zkusím někde tábořit. Najednou zpoza stromu vyskočí strašidlo. Něco žere. Sešlápnu plyn a ujíždím o sto péro. U krajnice zastavil autobus a vidím, jak vystupuje Pepan. Má snad sto kilo. Že by znamení? Nezvládnu volant a přes svodidla přeletím do bláta. Nápad nikde, osobní vozidlo zničené, a ještě smrdím jako čuně.